

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXXIX. Persuasio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

hoc enim esse cessibile not. Joh. Andr. in addit. ad Speculat. sub. tit. de cession. act. §. 1. in addit. incip. in actione injuriarum. Gozad. ad l. 2. n. 105. C. de pact. int. empt. & vend. Roland. à Valle consil. 28. n. 26. & n. 31. vers. non obstant modo.

XV.

Personarum acceptio non est apud Deum. cap. sicut 32. q. 4. c. nec quamquam 127. de consecrat. distinct. 4. nec esse debet apud homines in electione Prælatorum. c. sacrorum 34. dist. 63.

XVI.

Personarum qualitas consistit in scientia, moribus & ætate. clem. 1. & ult. de etat. & qualitat. ex his enim status & veritas facti attendi solet. c. mulieres 6. extr. de V. S. Unde & ex statu personæ crimen & poena quandoque augetur. c. cum non 14. c. cum illorum 32. extr. de sent. excomm.

CAP. XXXIX. Persuasio.

Axioma I.

Persuasio, per quam quis inducitur ad aliquid faciendum, habetur loco compulsionis & coactionis, l. eum qui 5. C. de Apostat. l. 1. §. persuadere 3. ff. de serv. corrupt. l. un. §. 2. ante fin. C. de rapt. virg. Ratio, quia habet vim violentiæ. l. 5. §. 3. de serv. corrupt. C. A. si quis aliquem testari prohib. tb. 3. n. 4. vid. & tb. ult. de extraord. crim. Ant. Matth. ad lib. 48. H. tit. 3. c. 5. n. 8. Paul. de Castr. consil. 174. contra superius. col. 1. lib. 1. Barthol. Socin. consil. 173. col. 2. lib. 2. Curt. jun. consil. 141. col. pen. Calcan. consil. 25. col. 13. Menoch. in 17. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 6. n. 58. & 2. arb. judic. cas. 395. n. 41. Barbat. consil. 71. vol. 2. Paris. consil. 67. n. 12. vol. 2. Carpz. 3. consil. 23. defm. 30. n. 15. Etiam si volenti fieret. l. 4. §. si quis 5. de liber. exhib. Ruin. consil. 60. n. 22. lib. 3. siquidem etiam is compellitur, qui assiduus precibus sollicitatur. Quod Samson in sua Delila expertus est, Jud. 16. vers. 16. Afflict. decis. 69. n. 6. vid. omnino Cujac. in parat. C. si quis eum cuius int. fuerit. imò (quod fortius) persuasio ad malum plus est, quam violenta compulsio. d. l. 1. §. persuadere 3. ff. de serv. corrupt. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præstio. & 12. n. 9. Cravett. consil. 192. n. 12. & consil. 32. n. 5. Consil. Argent. 1. consil. 20. n. 34. aut violenta coactio. l. 3. §. si quis volentem 5. ff. de liber. bom. exhib. Burgal. de dol. lib. 1. c. 8. Ex crebris enim persuasionibus non solum dolus re ipsa, sed etiam ex proposito satis aperte arguitur l. cum quis 31. & ibi Bart. ff. de dol. gloss. 2. in l. 1. apud Celsum. ff. de except. dol. Torris int. consil. Curtii senioris consil. 28. in fin. Unde & tales importunas & crebras flagitationes, quibus tandem æger expugnatur, ut refragari amplius non possit, testamentum vitare dicuntur, per not. 1. Consil. Arg. 61. n. 4. & seq.

Quæ omnia non de quavis, sed de nimia & dolosa persuasione vera intellige: quamvis enim eam vim quandam coactionis, maxime inter conjunctas personas habere videatur, propriè tamen vis non est, cum liberum subiciat consensum.

l. 1. ff. de serv. corrupt. l. non solum 11. §. 1. ff. de injur. l. sapè 53. de V. S. Unicusque enim licere homines blanditiis, cum moderatione quadam adhibitis, ad sibi donandum adducere, notant Bellon. consil. 74. n. 7. Burfat. consil. 47. numer. 26. Cephal. consil. 414. Illustr. Uxor. n. 10. vol. 3. Dec. consil. 489. in casu. num. 6. vers. primo ergo non obstat. & si quæ sunt similia, vid. Pacian. 1. consil. 12. n. 46.

II.

Persuasor tenetur de persuasui. cap. sicut 6. extr. cap. homicid. Carpzov. P. 2. Dec. 126. n. 12.

Limita: qui aliquem persuasionibus inducit ad mutuo dandum, ceu fidejussor non obligatur. Carpz. P. 2. C. 18. def. 1.

CAP. XL. Pertinentiæ, Pertinere.

Axioma I.

Pertinere ad aliquem censetur non tam, quod jam competit, sed & quod spe potest competere. l. verbum illud 181. de V. S. Paris. consil. 58. n. 44. vol. 3. Decian. resp. 123. vol. 3. Regner. Sixtin. 2. consil. Marpurg. 14. n. 38. Verbum enim pertinere secundum subjectam materiam est accipiendum. Gail. lib. 2. obs. 63. n. 11. Et quia hoc verbum sit facti, ideoque si quis pertinere sive pertinuisse quid ad aliquem aut aliquid, & sic de pertinentiis vel de pertinentibus esse asserat, hoc probare tenetur. Cephal. consil. 250. n. 13. vol. 2. ob communem regulam, quod asserenti incumbat probatio. l. 2. l. verius 21. ff. de prob. Pacian. 1. de probat. c. 7. Unde licet de necessitate non requiratur, pertinentias omnes statim exprimere, & speciatim peti, cum accessoria sequantur causam sui principalis. cap. accessorium de R. l. in 6. ac magis ad punctum liquidationis, quam actionis pertinere videantur; eò tamen laborandum est, ut lites minuantur. l. quidam 21. ff. de reb. cred. cum enim sæpe finita causa ingentes labores in rebus pertinentibus liquidandis sint devorandi, melius & consultius videtur actori, ut una eademque opera, ne ex lite lites nascantur, tota controversia una quasi manu discutatur. Goed. 1. consil. Marp. 28. n. 343.

II.

Pertinentiæ destinatione & voluntate patrisfam. constituuntur, l. quod in rerum 24. §. si quis 2. ff. de legat. 1. Innocent. in cap. cum ad sedem. n. 2. & 3. de restit. spoliat. quia nostra destinatione fundorum nomina & domus, non natura constituuntur, l. quæcum 12. §. si quis eodem 14. & §. Papinianus 37. ff. de fund. instruit. l. ex facto 35. §. rerum 3. ff. de hered. instit. Unde licet castro à jure nihil corporale sit deputatum, quod sit ejus pertinens, tamen ab hominibus & eorum statutis consuevit & castro certum territorium assignari, Canonistæ in cap. si civitas de sentent. excommun. in 6. Bart. in l. 1. n. 3. ff. de damn. insect. Bald. consil. 420. n. 5. vol. 1. incip. verba Principis. siquidem apprehensa possessione castri, pertinentiæ quoque ritè apprehensæ intel-

(1) 2